

Hnanice

Hnanice obec, ležící ve vinorodém kraji, oslavila již 800 let své existence. Ve středověku byly Hnanice jedním z nejvýznamnějších společenských center v regionu: na hnanické trhy přicházeli obchodníci z celé jižní Moravy a téměř z celé severní části Dolního Rakouska. Stejně hojně byla navštěvována pouť ke sv. Wolfgangovi, patronovi zdejšího kostela. V tomto kostele se nachází studna se záračnou vodou. Nevěříte? Přijďte se přesvědčit – dnešní Hnanice jsou moderní obcí s nebyvalou nabídkou cílů a služeb s důrazem na vinařskou turistiku.

Die in einem Weingebiet liegende Grenzgemeinde Hnanice, welche kürzlich ihr 800jähriges Bestehen feierte, war im Mittelalter eine der wichtigsten gesellschaftlichen Zentren der Region; in den Märkten in Hnanican nahmen Händler aus ganz Südmähren und aus fast dem gesamten Norden Niederösterreichs teil. Die Wallfahrt zum heiligen Wolfgang, dem Schutzpatron der hiesigen Kirche, erfreute sich deshalb grossen Interesses. In der Kirche befindet sich ein Brunnen mit dem so genannten Wunderwasser. Glauben Sie nicht? Kommen Sie, um sich zu überzeugen: Hnanice ist heute eine moderne Gemeinde mit einer aussergewöhnlichen Auswahl von Reisezielen und Dienstleistungen. Man konzentriert sich vor allem auf die Weintouristik.

Retzbach

Vinářská obec Retzbach, skládající se z části Oberretzbach, Mitterretzbach a Untertretzbach, leží v malebné oblasti mezi historickými městem Retz, národním parkem Thayaatalpoutňů a Znojmem. Na ploše téměř 400 ha ličují vinaři výna mimořádné kvality. V hostincích a na stánkách při vinobáři najdete tradiční kuchyni a širokou nabídku vín. Navštěvníci je k dispozici také mnoho hostinských pokojů a bohatá síť cyklostezek.

Die Weinbaugemeinde Retzbach, bestehend aus den Orten Oberretzbach, Mitterretzbach und Untertretzbach, liegt in der malerischen Landschaft zwischen der historischen Stadt Retz, dem Nationalpark Thayaatalpoutňů und dem Zsamerland. Auf fast 400 ha Weinanläufen keltern die Winzer Wein besonderer Qualität. Traditionelle Köche und in reichhaltiges Angebot an Weinen finden Sie in den Gasthäusern und Weinschenken. Zahlreiche Gästezimmer sowie ein umfangreiches Radwegennetz stehen den Urlaubern zur Verfügung.

- 1. Boží muka „Toifl“ (hraniční boží muka)**

Barokní pílřová boží muka získala své jméno podle rodiny Toifl, na jejichž pozemku – bezprostředně u státní hranice s Českou republikou – stojí. Tato boží muka jsou zároveň údajným modlitebním místem na poutní cestě ke Svätému kameni.

1. Toiflmarter oder Grenzmarter

Dieser barocke Breitpfeller erhielt seine Bezeichnung dadurch, das er am Grundstück der Familie Toifl steht bzw. unmittelbar an der Staatsgrenze zu Tschechien. Es dürfte sich aber hierbei um eine Gebetsstelle entlang eines Wallfahrtsweges zum Heiligen Stein handeln.

- 2. Kaple „Naši milé paní na Svätém kameni“**

Kaple vznikla zasluhou neznámé ženy z Retzu jako vyjádření díky za uzdravení z nemoci. Vedele kaplese nachází tzv. Svätý kámen s 11 otvory (jde o prastarý pohanský miskový kámen) a základové zdi starého poutního kostela, který byl zbořen císařem Josefem II. v roce 1785. Okolní prostor je doplněn moderním artefaktem – symbolickou elipsovitou cestou umístěnou nad okolní horizont a sloužící jako vzhledná.

- 17. Sv. Anna**

Život sv. Anny je spojován s Jáchymem. Byli rodiči Panny Marie, matky Ježíše Krista a po celý život žili spolu. Za dvacet let manželství neoprodili dítě. Jednoho dne se při polních pracích Jáchymovi zjevil aněl a zvěstoval mu narození dítěte. Stejně zvěsti měla i jeho žena. Své dítě pak zavýtelli Bohu. Neň známo, zda se Jáchym s Annou dožili narození Ježíše. Uctívání sv. Anny vyvrcholilo v 15. století. Stala se patronkou Florencie a Neapole. Lidé ji prosí za šťastný sňatek, manželství i porod. Za svou ji berou i mnozí řemeslníci.

17. Die hl. Anna

Das Leben der hl. Anna ist unterhalb verbrunden mit Joachim. Sie gelten als die Eltern von Maria und verbrachten ihr ganzes Leben zusammen. Nach zwanzigjährigher Kinderlosigkeit, erschien dem Unglücklichen während der Feldarbeit ein Engel und verkündete ihm die Geburt seines Kindes. Die gleiche Erscheinung hatte auch Anna, die dann ein Kind zur Welt brachte - Maria - die künftige Mutter Gottes. Es ist nicht mehr bekannt, ob Joachim und Anna die Geburt Jesu Christi erlebten. Die Verehrung der heiligen Anna hatte ihren Höhepunkt im 15. Jahrhundert. Sie wurde die Patronin von Florenz und Neapel, sowie der Handwerker. Die Leute erbitten Sie um eine glückliche Heirat, Ehe und Geburt.

- 18. Sv. Panna Marie**

Když Marie dospěla v dívku na svátosti, byla zasnoubena s nazaretským tesářem Josefem. Ještě než vstoupili do svátné manželského, počala Marie dítě. Josef byl tak zoufalý z nevěry své nastávající, že se s ní hodlal rozjetit. Zjevil se mu však aněl, který ho zpravil o zázraku a Josef pojal Marii za ženu. Společně se vydali na cestu do Betléma, kde se jim narodil syn Ježíš. Marie, matka Boží, se stala patronkou křesťanstva a za svou si jí zvolili hostinští, kuchaři, soukeníci, hrnčíři, lodníci a další.

18. Die hl. Jungfrau Maria

Maria wurde von ihren Eltern mit dem Zimmermann Josef aus Nazareth verlobt. Noch vor der Heirat wurde Maria schwanger. Josef war verzweifelt ob der nahestehenden Niederkunft und wollte die Beziehung mit seiner Verlobten abbrechen , als er aber von einem Engel besucht wurde, der ihm die unbefleckte Empfängnis als ein Wunder erklärte, änderte er seine Meinung und heiratete Maria. Gemeinsam unternahmen sie ihren Weg nach Bethlehem, wo ihr Sohn Jesus geboren wurde. Maria, die Mutter Gottes, wurde Patronin des Christentums, der Gastwirte, Köche, Tuchmacher, Töpfer, Schiffer und anderer. Die Leute wenden sich an Sie, vor allem, wenn sie in Not gerieten.

- 19. Sv. Urban**

O životě Guillauma Grimoarda, který se narodil okolo roku 1310, je toho známo velmi málo do doby, než nastoupil na papěžský stolec jako Urban V. Tehdy sídlila hlava katolícké církve mimo Řím ve francouzském Avignonu. Jž před svou volbou dělal budoucí papež jáně nejavo nechtěl, aby papežské sídlo bylo u náděle ve Francii, a brzy jej přerušil zpět do Věčného města. Vzhledem k nepokojům a bratrovražedným boj se však Urban vrátil do Francie, kde 19. prosince 1370 umrl. Sv. Urban se stal patronem vlnářů.

19. Der hl. Urban

Über das Leben von Guillaume Grimoard, der er aus das Jahr 1310 geboren wurde, weiss man nur sehr wenig, bis zu der Zeit, als er zum Papst Urban V. gewählt wurde. Damals siedelte das Haupt der katholischen Kirche ausserhalb von Rom im Französischen

Svätý kámen

Svätý kámen s vyroběnými kruhovými miskami patří k nejkrásnějším miskovým kamenům Rakouska. Kolem svätého kamene se nachází prastaré kultovní místo. Kdo jednu počítl, silu toho místa, toho bude Svätý kámen vždy přitahovat. Pomocí virgule zde při objevení čtyř křížůžije se gramamick lož.

- 2. Die Kapelle „Unsere liebe Frau am hl. Stein“**

Die Kapelle wurde 1680 von einer Frau aus Retz, die von ihrem Leiden geheilt wurde, errichtet. Neben der Kapelle befindet sich der elflöchrige hl. Stein. Ein uralter heidnischer Schalenstein sowie die Grundmauern einer alten Wallfahrtskirche, die vom Kaiser Josef II. 1785 abgerissen wurde. Der ellipsenförmige Steg gilt als zeitgenössische Gestaltung und dient als Aussichtsplattform.

Der heilige Stein

Der heilige Stein mit eingeriebten, kreisrunden Schalen ist einer der schönsten Schalensteine Österreichs. Der Platz um den hl. Stein ist ein uralter Kultplatz. Wer die Kraft dieses Ortes einmal gespürt hat, den zieht es immer wieder hierhin zurück. Mit der Wünschelrute kann man hier vier kreuzende geomantische Zonen feststellen.

- 3. „Šikmá boží muka“**

Tato zžená muka tak byla pomenována kvůli svému současnému naklonění na jednu stranu. Z dnešní cesty vidíme jejich zadní stěnu – v dřívějších dobách tedy musela vést cesta z Mitterretzbachu ke Svätému kameni jinde.

3. Das „Schiefe Martelr“

Es ist ein gemauertes Bildstock, welcher sich stark zur Seite neigt. Auf dem heutigen Weg sehen wir nur die Rückseite. Das zeigt, dass in früheren Zeiten der Weg von Mitterretzbach zum Heiligen Stein einen anderen Verlauf hatte.

- 4. Boží muka sv. Anny**

Barokní pílřová boží muka, v jejichž níce nalezneme vyobrazení sväté Anny s dítětem. Obraz je kopii, originál – olejomalba na železné desce z roku 1858 – se nachází v obecním archivu.

4. Der Marter der hl. Anna

Ein barockes Breitpfeller, in dessen Nische sich das Bildnis der heiligen Anna mit dem Jesuskind befindet. Das Bild ist eine Kopie, dessen Original - ein Ölbild auf einer Eisenplatte aus dem Jahr 1848 - befindet sich im Gemeindecarchiv.

- 5., 6.**

Na místě označeném číslem 5 se dnes nachází železný kříž, který byl vztvčen ve 20. století namísto původního pomníku. Číslo šest představuje opět barokní boží muka pílřového typu. Tato dvě pamětní místa jsou svědectvím zbožnosti místních obyvatel. Nacházejí se rovněž na poutní cestě ke Svätému kameni.

5., 6.

An der Stelle Nr. 5 befindet sich heute ein eisernes Kreuz, das vermutlich anstelle eines anderen Denkmals im 20. Jahrhundert aufgestellt wurde. Bei der Nr. 6 handelt es sich wiederum um einen barocken Breitpfeller. Diese zwei Gedenkstätten sind Zeugnisse der lokalen Volksfrömmigkeit, die ebenfalls entlang eines Pilgerweges zum Heiligen Stein stehen.

Avignon. Schon lange vor seiner Wahl stellte er sich klar dagegen, den päpstlichen Hof weiterhin in Frankreich zu belassen und bald wurde das Papsttum in der ewigen Stadt wiederhergestellt. Die anhaltenden Unruhen und der Bürgerkrieg in Italien, drängten aber Urban V. nach Frankreich zurückzukehren, wo er am 19. Dezember 1370, enttäuscht vom menschlichen Hass und von der menschlichen Niedertracht, starb. Der heilige Urban wurde Patron der Winzer.

- 20. Sv. Wolfgang**

Tento světek, který je jedním z nejoblíbenějších světců, se narodil chudým rodičům kolem roku 924 v Peullingenu v Bádensku. Ve čtyřiceti letech se rozhodl, že se stane mnichem, vstoupil k benedikťinům a jako mnich a misionář hlásal slovo Boží. Císař Otou II. byl jmenován biskupem v Řezně. Jeho zasluhou vzniklo v roce 973 v Praze biskupství. Byl nesmírně skromný, důsledně doobžoval mnišskou i kněžskou kázeň, zakládal kláštery a špitály. Díky svému vlastnostem byl již za svého života uctíván jako světec.

20. Der hl. Wolfgang

Dieser Heilige, Patron der Hirt, Zimmerleute, Bildhauer, Schiffer und Holzfäller lebte in einer armen Familie um das Jahr 924 in Badener Peullingen geboren. Mit vierzig entschied er sich, Mönch zu werden, trat in das Benediktinerkloster ein und predigte. Er wurde von Kaiser Otto II. zum Bischof in Regensburg ernannt. Er stimmte der Abtreibung Böhmens von seinem Bistum zu und dank dieses Wirkens entstand im Jahre 973 in Prag ein neues Bistum. Er war ausserordentlich bescheiden, lebte nach den Kloster- und Priesterregeln, gründete Klöster und Krankenhäuser. Dank seiner Eigenschaften wurde er schon während seines Lebens als Heiliger verehrt.

- 21. Sv. Vojtěch**

Svätý Vojtěch, patron vlnářů, je jednou z nejvýznamnějších postav raních českých dějin. Narodil se kolem roku 956 a dostalo se mu na tehdejší dobu skvělého vzdělání. Po smrti prvního pražského biskupa Dětmara se stal jeho následovníkem. Jeho snahy o prohloubení duchovního života se však měly účinek, odešel tedy do Říma a vstoupil do kláštera. Vyvráždění Slavníkovců, z jejichž rodu pocházel, se mu definitivně uzačlela cesta do Prahy. Při jedné z misijsních cest byl v Sambu 23. dubna 997 zavražděn. Jeho kostěrní ostatky jsou uloženy na Pražském hradě.

21. Der hl. Adalbert (Vojtech)

Dieser Heilige, Patron der Winzer, stellt eine der bedeutendsten Persönlichkeiten der frühen böhmisichen Geschichte dar. Er wurde um das Jahr 956 geboren. Zu seiner Zeit bekam er eine ausgezeichnete Ausbildung und wurde später zum zweiten Prager Bischof gewählt. Seine Bemühungen, das geistliche Leben zu vertiefen, verfehlten seine Wirkung, deshalb machte er sich auf den Weg nach Rom und trat in das Kloster ein. Nachdem das Geschlecht von Slavník hingerichtet wurde, zu dem auch er gehörte, konnte er endgültig nicht mehr nach Prag zurückkehren. Während einer Missionsreise wurde er am 23. April 997 in Sambia ermordet. Seine sterblichen Überreste werden in der Prager Burg bewahrt.

- 22. Sv. Hubert**

Jak praví legenda, sv. Hubert pocházel z arkvitánského šlechtického rodu a narodil se okolo poloviny 7. století. Oženil se, ale jeho manželka zemřela při porodu prvnioho dítěte. Zoufalý Hubert hledal útěchu v lese při lovu. Na velký pátek spatřil při stvancích jeleňa, který měl mezi parohy zařící kříž. Po tomto zážitku došel k přesvědčení, že se má věnovat službě Bohu. Zemřel 30. května 727 v Tervuerenu. Je

- 7. Kostel v Oberretzbachu**

Tento kostel je zasvěcen sväté Kateřině. Je oběhán zbytky středověkého obranného opevnění, které od Jihozápadu obklopuje celou vesnici. Věž farního kostela pochází patrně z římských dob, kdy fungovala jako signální věž. V bezprostřední blízkosti kostela byl nalezen tzv. „podzemní stůl“. Kostel byl v letech 2003 a 2004 kompletně zrekonstruován.

7. Die Oberretzbacher Kirche

Sie ist der heiligen Katharina geweiht. Die Prarrkirche ist eine ehemalige Wehrkirche, die noch von Resten einer mittelalterlichen Wehranlage umgeben ist und südwestlich davon das gesamte Dorf umschliesst. Der Turm der Pfarrkirche dürfte ebenfalls als Signalturm seit der Römerzeit bestehen. In unmittelbarer Umgebung der Pfarrkirche wurden auch die so genannten „Erdställe“ gefunden. Die Kirche wurde in den Jahren 2003 bis 2004 zur Gänze renoviert.

- 8. Boží muka „Schönspiegel“**

Tento malý pomník byl vyroben v roce 1695 z pískovce z Zogelsdorfu. Jedná se o sloup s podstavcem, na kterém je umístěna socha s křížem.

8. Das Schönspiegel-Marterl

Dieses aus Zogelsdorfer Sandstein gefertigte Kleindenkmal wurde im Jahr 1695 gefertigt. Es handelt sich hierbei um eine aus einem Fundament aufragende Säule mit einem aufgesetzten Standbild.

- 9. Boží muka „Strein“**

V nice božích muka s lomenou střechem se nachází olejomalba zobrazující Marii s dítětem a dvěma anděly. Jedná se o velmi volnou napodobeninu známého obrazu „Panna Marie, matka ustavní pomoci“, nacházejícího se v kostele sv. Alfonse v Řezně. Tato kopie vznikla pravděpodobně kolem roku 1800.

9. Der „Strein“ Marter

In der Nische des überbleibenen Breitpfellers befindet sich eine Ölbild mit der Darstellung Marias mit Kind und zwei Engeln. Bei dem Gemälde handelt es sich um eine sehr freie Nachbildung eines alten Gnadenbildes in St. Alfonso, Rom, der „Mutter der immerwährenden Hilfe“. Diese Kopie dürfte um 1800 entstanden sein.

- 10. Sv. Jan Nepomucký**

Socha sv. Jana Nepomuckého byla vyrobena z pískovce pocházejícího z obce Zogelsdorf. Obvykle se podobná vyobrazení nacházejí na mostech, neboť Jan Nepomucký je považován za patrona mostů: když totiž roku 1343 zemřel, jeho umučené tělo bylo svrženo do řeky Vltavy z kamenného mostu. V roce 1739 byl svatobrněn papéžem Benediktem XIII. Je také patronem žoldníků a kněží, snad proto stojí na staré poutní cestě z Retzu ke Svätému kameni.

10. Johannes von Nepomuk

Die Statue des hl. Johannes Nepomuk ist aus Zogelsdorfer Sandstein gefertigt. Üblicherweise stehen solche Bildnisse bei Brücken, da er auch als Brückenheiliger gilt. Johann Nepomuk wurde 1393 zu Tode gefoltert und von der Steinbrücke in die Moldau geworfen. Er wurde 1739 von Papst Benedikt XIV. heilig gesprochen. Er gilt auch als Schutzpatron der Beichtväter und Priester. Vielleicht steht er auch deshalb entlang eines alten Pilgerweges von Retz zum Heiligen Stein.

známý jako patron myslivců a lesníků a uctívají ho také řezníci, kožešníci, slévači i matematici.

22. Der hl. Hubertus

Sein wirkliches Leben schildert eine Legende. Er wurde um die Hälfte des 7. Jahrhunderts geboren und stammte aus dem Geschlecht von Aquitanien. Er heiratete, wurde aber nicht glücklich und seine Frau starb bei der Geburt. Der verzweifelte Hubertus suchte in den Wäldern bei der Jagd seinen Trost. Am Karfreitag bemerkte er auf einer Hetzjagd einen Hirsch, der ein funkelndes Kreuz im Geweih hatte. In diesem Moment gewann er die Überzeugung, Gott zu dienen. Er starb am 30. Mai 727 in Tervuren. Hubertus ist als Schutzpatron der Jäger und Förster bekannt, er wird auch von Metzgern, Kürschnern, Metallbearbeitern und Mathematikern verehrt.

- 23. Sv. Ivan**

Ivan žil v 2. polovině 9. století. Byl prvním poustevníkem v Čechách, sídlil v povodí Berounky. Živil se tím, co mu dal les, mláko měl podle pověstí o ochočné laně. Po svém skonu byl pochován ve své poustevně v Loučnického potoka. U jeho hrobu vznikla později kaple, následně probroštil a naokone i benedikťinský klášter. V 16.-18. století vztýřla úcta k jeho oboře a k jeho hrobu se začaly konat velké poutě. Stal se vzorem pro vznik poustevnického řádu Ivanůů.

23. Der hl. Iwan

Iwan lebte in der 2. Hälfte des 9. Jahrhunderts und gilt als der erste Einsiedler in Böhmen, der im Quellgebiet des Flusses Berounka lebte. Er ernährte sich von dem, was im Wald zu finden war und Milch bekam er von einer zahmen Hirschkuh. Nach seinem Tod wurde er in seiner Einsiedelei begraben. Bei seinem Grab wurde später eine Kapelle aufgebaut, danach eine Propheie und schliesslich auch ein Benediktinerkloster. Vom 16. bis 18. Jahrhundert wurde er zunehmend verehrt und man begann, zu seinem Grab grosse Wallfahrten zu unternehmen. Sein Vorbild beeinflusste auch die Entstehung des Einsiedlerordens des heiligen Iwan.

- 24. Sv. Jiří**

Že života jednoho z nejznámějších mučedníků je známo jen velmi málo historických faktů. Středověká legenda jej zobrazuje jako rytíře z Kappadokie, který zachránil dívku před drakem. Podle historických údajů byl důstojníkem římských legií. Vyznával křesťanství, za což jej kdosi udal a mu bylo odněteno. Své vřty se odmítl vzdát, takže následovala krutá smrt. Sv. Jiří má být pokřten v Lyddě, kde nechal císař Konstantin postavit první svatohříbý chrám na světě. Vedle vojáků je patronem zemědělců, horníků, sedláků a kovářů.

24. Der hl. Georg

Über das Leben eines der bekanntesten Märtyrer werden nur sehr wenige historische Angaben überliefert. Eine mittelalterliche Legende beschreibt ihn als einen Ritter aus Kappadokien, der in der libyschen Stadt Silene ein Mädchen vor einem Drachen rettete. Nach den historischen Quellen sollte er als Offizier in der römischen Legion tätig gewesen sein. Er bekannte sich zum Christentum, bis ihn jemand anzeigte, so dass er in Haft genommen wurde. Er lebnte es ab, dem Christentum abzuschwören und deshalb folgte sein grausamer Tod. Georg wurde angeblich in Lydda begraben, wo Kaiser Konstantin die erste Georgskirche der Welt bauen liess. Neben den Soldaten ist Georg auch Schutzpatron der Landwirte, Bergleute, Sattler und Schmiede.

- 11. Bílá boží muka (morový kříž)**

Zde dřve stál kamenný podstavec se železným křížem. Na původní podstavce byla ve 20. století nainstalována horní část božích muk, jejíž původ je neznámý. Na tomto místě byli květinami vítáni poutníci, kteří se vraceli do Mitterretzbachu a Oberretzbachu z poutního místa Maria Dreieichen.

11. Weisses Martelr oder auch Pestkreuz

Hier stand früher ein Steinsockel mit einem Eisenkreuz. Auf den alten Sockel wurde im 20. Jahrhundert ein Oberteil unbekannter Herkunft aufgesetzt. Hier wurden die Wallfahrer von Mitterretzbach und Oberretzbach, als sie von Maria Dreieichen zurück kamen, mit Blumen empfangen.

- 12. Kostel sv. Markěty**

Pozdně gotická stavba se sířovou žebrovanou klenbou v podélné lodi a slunečnými hodinami na venkovní jižní zdi. V tomto kostele sv. Markěty se nachází dřevěná socha Marie s dítětem z roku 1630 - raně barokní socha z místa u Svätého kamene. První doložená zmínka o kostele pochází z roku 1258.

12. Die St. Margaretha Kirche

Sie ist ein spätgotischer Bau mit Netzrippengewölbe im Langhaus und Sonnenuhr an der südlichen Aussenmauer. In der Pfarrkirche St. Margaretha befindet sich eine Nachbildung der Holzfigur Maria mit Kind aus dem Jahre 1630, eine fröhbarocke Gnadenstatue vom heiligen Stein. Ihre erste urkundliche Erwähnung stammt aus dem Jahr 1258.

- 13., 14.**

I tato boží muka jsou barokními božimi mukami pílřového typu, která patří ke staré poutní cestě. V nice prvých božích muk je zobrazen svätý Leopold. Dnešní obraz je kopii původního vyobrazení. Originál – oleje na dřevě – se nachází v obecním archivu a je datován do roku 1867.

- 13., 14.**

Auch hier handelt es sich wieder um barocke Breitpfeller, die zu einem alten Pilgerweg gehören. In der Nische des Bildstockes ist der Nr. 13 befindet sich eine Abstellung des heiligen Leopold. Das tiefe Bild ist eine Kopie. Das Original, Öl auf Holz, befindet sich im Gemeindecarchiv und ist datiert aus dem Jahr 1867.

Hnanické kapličky

Správný název by měl spíše znít „zdeňe poklony“. Když okolo těchto kapliček procházeli poutníci, zastavili se, smekli a poklonili se. Tyto drobné sakrální stavby jsou součástí kulturní krajiny. Nejstarší je patrně poklona zasvěcená sv. Ivanovi, její vznik je datován rokem 1805. Další cenné kapličky jsou zasvěceny sv. Anně a sv. Kryštofov. Mnoho těchto staveb bylo poškozeno a po roce 1948 zdemolováno, že zbyly pouze jen neznatelné základy. Na těchto základech byly podle vzpomínek pamětníků tyto drobné sakrální stavby znovu postaveny. Jejich výklenky jsou zdobeny soškami z dílny bratrů Patřích a keramickými reliéfy z ateliéru akademického sochaře Zdeňka Maxnra.

Die Kapellen in Hnanice

Die richtige Bezeichnung sollte eher „gemauerte Verbergungen“ lauten. Wenn nämlich ein Wanderer an den Kapellen vorbeiging, blieb er hier stehen, nahm seinen Hut ab und verbeugte sich. Diese kleinen Sakralbauten bilden ein Bestandteil der

- 25. Sv. Václav**

Václav byl příslušníkem třetí generace Přemyslovců a byl zavražděn svými odpůrci v čele s jeho bratrem Boleslavem. Po smrti jej lidé začali uctívat jako svätého a světec z něj učinili sám Boleslav, který jeho tělo převezl do Prahy a nechal pohřbit v kapli sv. Víta. Velkou úctu mu prokazoval císař Karel IV., který nemohl vyzdobit v kniž v budování svatovítské chrámu a učinil z ní duchovní centrum státu, kde spočival také české korunovační kleknoty. Sv. Václav je hlavním patronem českého národa, je symbolem jeho svobody a sychovztažnosti.

25. Der hl. Wenzel

Der hl. Wenzel, Anhänger der dritten Generation der Premysliden, wurde von seinem Bruder Boleslav geführten Gehehen ermordet. Nach seinem Tod begann man, ihn als einen Heiligen zu verehren. Seine Gebeine wurden nach Prag überführt und in der Veitskirche begraben. Kaiser Karl der IV. unterstüzte sein Heiligtum, indem er die Kapelle der gebautes Kirchenkirche verzerien liess und machte die Kirche zu einem geistlichen Zentrum des Staates, wo auch die böhmischen Krönungskönigleinden aufbewahrt wurden. Der hl. Wenzel ist der Hauptlandpatron des tschechischen Volkes und Symbol seiner Freiheit und Souveränität.

- 26., 27. Sochy sv. Floriána a sv. Jana Nepomuckého**

Hodnotné barokní sochy pocházejí z 18. století a pravděpodobně byly vyrobeny v dílně v Loučckém kláštře. Původně zpodobly mostek přes potok Danž, po jehož zrušení byly přeneseny na nové místo za silnicí východně od kostela sv. Wolfganga.

26., 27. Die Statuen St. Florian und St. Johannes von Nepomuk

Diese wertvollen Barockstatuen stammen aus dem 18. Jahrhundert und haben ihren Ursprung auch in der Werkstatt des Klosters in Louka (bei Znaim). In früheren Zeiten verzierten sie die Brücke über den Bach Danž und nach ihrer Abschaffung wurden die Statuen an eine neue Stelle, hinter die Landstrasse östlich von der Kirche St. Wolfgang, gebracht.

28. Mariánský sloup

Mariánský sloup se nachází západně od kostela sv. Wolfganga. Pochází z roku 1887, je bohatě zdobený. Opraven byl v roce 2004 z mladořazí dřívější německý obyvatel Hnanic a díky příspěvků Česko-německého fondu budoucnosti.

28. Mariensäule

Die Mariensäule befindet sich westlich von der St. Wolfgang Kirche. Dieser bunt verzierte Bau stammt aus dem Jahre 1887. Die Säule wurde im Jahre 2004 dank Spenden der früheren deutschen Einwohner von Hnanice und dank dem Beitrag des Tschechisch-Deutschen Zukunftsfonds rekonstruiert.

- 29. Boží muka**

Umělecky cenná boží muka jsou od 60. let minulého století umístěna v blízkosti kostela sv. Wolfganga. Přešťoze pocházejí patrně z 18. století, typologicky čerpají z renesanční doby. Vyrobent byly s největší pravděpodobností v dílnách v Loučckém kláštře.

29. Das Martelr

Ein wertvolles Martelr liegt seit den 60er Jahren des 20. Jahrhunderts in der Nähe der Kirche St. Wolfgang. Auch wenn es wahrscheinlich aus dem 18. Jahrhundert

kulturellen Landschaft. Die wahrscheinlich älteste Kapelle, die im Jahre 1805 entstanden ist, wurde dem heiligen Iwan geweiht. Andere besonders geschätzte Bauten wurden der hl. Anna und dem hl. Christophorus geweiht. Viele von diesen Sakralbauten wurden beschädigt und nach dem Jahre 1948 sogar so zerstört, so das nur das Fundament übrigblieb. Nach den Erinnerungen der Zeitzeugen wurden gerade auf diesen Fundamenten die heutigen kleinen Sakralbauten wieder aufgebaut. Ihre Nischen verziereten kleine Skulpturen von den Gebirüdern Paté und keramische Reliefs vom akademischen Bildhauer Zdeněk Maxnec.

- 15. Sv. Barbora**

Tato světic je patronkou horníků, zedníků, kovářů a dělostřelců. Žila ve 3. století v dnešním Turecku a podle legendy byla velmi krásná a chytřá. V době dospívání se seznámila se skupinou křesťánů a zjistila, že v křesťanství naleznе, co hledá, a přiala toto náboženství za své. Za to ji udal její vlastní otec, Barbora čekala bicování a další mučení. Otec pak sám vzal do rukou katův meč, ale dceru přezhřil jen velmi krátce – po popravě do něj uderil blesek.

15. Die hl. Barbara

Die heilige Barbara ist eine mehrfach Schutzheilige: der Bergleute, Maurer, Schmiede bis hin zu den Artilleristen. Sie lebte im 3. Jahrhundert in der heutigen Türkei und nach der Legende war sie ausserordentlich schön und klug. Die heranwachsende Frau lernte eine Gruppe der Christen kennen und stellte sie, dass sie gerade im Christentum alles finden konnte, was sie suchte: den Weg